GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Dumineca, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe $^1/_4$ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu $2^1/_2$ galbini mon. sunatória.

Anulu XXXVIII.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa timbrala a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 35. **Brasiovu 27|15 Maiu** **1875.**

Sibiiu, 24/12 Maiu 1875.

Conferenti'a electorala

compusa din 164 barbati de nationalitate romana, adunati din diverse regiuni a le marelui principatu alu Transilvaniei, a decisu eri in 23 Maiu, dupa desbateri de noue óre, in siepte ani acum a trei'a-óra, cu maioritate de 156 de voturi contra la optu, a persevera cá si pana acum, facia de alegerile dietali pe terrenulu negatiunei, numitu de catra unii passivitate. Decursulu desbateriloru, din care a esitu resultatulu acesta, voru fi in stare a-lu descrie mai pe largu altii, carii au fostu spectatori passivi si au potutu judecá despre elu cu sange rece si fara preocupatiune; se póte inse, ca se voru afla si referenti séu corespondenti preocupati. Siedentiele adeca au fostu publice; galeriile salei dela „Imperatulu Romaniloru" erá pline; in loge dd. comitele natiunei sassesci, primariulu cetatiei si alti functionari publici. Noi ne vomu margini numai la deliniarea pe scurtu a catoru-va momente mai grave ale acestei conferentie, ce merita calificarea de memorabila.

Mai multi membrii externi ajunsesera in Sibiiu cu una di inainte. In aceeasi di unu numeru frumósu din intelligenti'a locala deschisese conferentia privata, preparativa, la care partecipara successive si din membrii esterni. In acele consultationi se manifestá indata dela inceputu unu spiritu calmu, spiritu de reconciliatiune. Se producea argumente la argumente, fara passione, si numai incidentulu dintre unu clusianu si unu campianu produsu de acesta, ar' fi trebuitu se lipséca din acele. Dumineca in 23 catra 10 óre se deschise siedintia privata, confidentiala, spre a-si comunicá ómenii opiniunile si a se cunósce unii pe altii. Aci inse 23 de insi avura fatalitatea de a se incurcá si impletecí in discussiunea unoru forme parlamentarie, care trebue se se observe cu rigóre in parlamente alese si deschise pe cate 3—4 luni, nu inse in conferentie inprovisate pe 1 séu 2 dile. In fine dupace partea cea mai mare a membriloru -si perdù patienti'a, se deschise abia dupa 12 óre siedinti'a publica. Cea privata o deschisese d. consiliariu gub. pens. Alexandru Lazaru, dupa care urmá d. consiliariu gub. pens. Paulu Dunca aclamatu de presiedente ad hoc, cá celu mai betranu. Sub conducerea d-sale se constitui adunarea sub presidiulu d-lui Dr. Ioanu Ratiu dela Turd'a. Precumu in siedenti'a preparativa, asiá si in cea publica se pricepù indata dela inceputu, ca erá cativa membri fórte reu informati despre situatiune, cari adeca se temea, ca partit'a asia numitei activitati, va predominá si va luá decisiuni cu totulu oppuse celoru din 1861, celoru din 1863, celoru din 1869 si 1872, érá acest'a cu atatu mai usioru, cu catu dupa densii, se comissese erórea de a se conchiamá conferenti'a tocma in Sibiiu. Acei membri, de altmentrea fórte respectabili, in excessulu loru de selu erá decisi mai bine a causá spargerea conferentiei fora nici unu resultatu, decatu se ajunga a vedé trecundu fruntea natiunei si cu ea poporulu pe sub „furcile Caudine." De aici se póte explicá si prea curiosulu titlu ce s'a datu conferentiei cá prin assaltu, de aici si perderea de óre intregi cu multime de subtilitati juridice si formalitati de care nu erá nici o trebuintia. In fine dete D-dieu de se calmara spiritele cá prin farmecu, séu mai bene, prin informatiuni private din omu in omu despre adeverat'a stare a lucruriloru, si asiá conferenti'a ajunse pe la $1^1/_2$ óra d. am., cá se-si alége si delege comissiunea de 17 membri, care se adune si formuledie cu precisiune diversele opiniuni, care s'ar' fi manifestandu dupa trecere de trei ani in poporulu romanescu relative la legislatiunea regatului Ungariei. Studiulu nou erá cu atatu mai necessariu in acésta cestiune vitala, cu catu aceia, cari lucrasera tóta érn'a in liniste pentru realisarea unei nóue conferentie electorale, s'au fostu decisu a cautá cá si cu luminarea, tóte ocasiunile in care aparatorii asiá numitei activitati se-si desvólte cá si ceilalti de opiniune oppusa, ideele, argumentele si chiaru simtiementele loru, in libertate perfecta, si se nu se mai póta vorbí nici cá in gluma, de nu scimu ce pressiuni imaginate. Acésta s'a si intemplatu in adeveratulu intielesu alu cuventului, pentru-ca la noi vedemu unu progressu si in punctulu acesta; amu inceputu adeca a ne respectá opiniunile si convictiunile. Trei opiniuni -si avea pe representantii loru: 1. Activitate neconditionata, adeca partecipare la alegere si la diet'a Ungariei, unde apoi se se incerce conlucrare solidaria cu deputatii nationalitatiloru sauprite, romani, slavaci, serbi, ruteni, germani. 2. Passivitate conditionata, adeca partecipare la alegeri, trantirea unui memorandu, séu protestu, séu nu sciu ce, si reintórcerea acasa. 3. Abtienere absoluta dela orice partecipare la legislatiunea Ungariei. Prim'a opiniune fusese formulata si aparata prea frumosu de d. Dr. Borcea, apoi sustienuta de d. consiliariu Alexandu Lazaru cu argumente demne de celu mai bunu romanu, de celu mai zelosu patriotu si barbatu de statu, pentru acesa adunarea le-a si sciutu apretiá, éra déca totusi terrenulu activitatiei legislative a fostu refusatu de catra adunare in modu asia categoricu, caus'a este, ca unde aparatorii cati mai remasera si activitatiei legislative, inca totu mai spera indreptarea lucruriloru si apretiarea drépta a valórei ce o are natiunea nóstra in statu, cei cari s'au abtienutu pana acuma, si cei cari s'au alaturatu langa ei mai virtosu de unu anu incóce successive, -si perdura pentru totu-deaun'a, tóte ilusiunile, si desperara definitivu de a mai asteptá dela systhem'a actuale, dela regimulu actuale si cu atatu mai pucinu dela legislativ'a Ungariei altceva, decatu numai oppressiune si ruina totala. Corabia este acestu statu, in care ne aflamu cu totii; capitanii si gubernatorii (carmacii) se voru innecá si ei cu noi impreuna, si atata e totu. Ecca, unde au ajunsu lucrurile!

Ni se amerintiá chiaru si cu mani'a monarchului, cá in Augustu a. 1863, si cá in Septemb. 1865. S'a respunsu, ca nu credemu se póta fi maniosu imperatulu nostru pe noi; si chiaru asiá se fia, ce mai lucru mare; adeca noi cá parinti buni si prunciloru nostri, nu ne suparamu une-ori pe ei, mai alesu candu se mai amesteca in affacerile casei vecini intriganti, denuntianti, ómeni de nimica; déra noi vomu sci apella „ab imperatore male informato ad imperatorem melius informandum," si preste pucinu elu órasi ne va luá sub scutulu si apararea sa in contra oppressoriloru; éra natiunea romana din tóte provinciile imperiului va sci se dè probe prin fapte, nu prin frase de parada, pentru lealitatea si devotamentulu seu in tempuri grave, candu statulu si tronulu voru avé órasi trebuintia de tóte poterile, prin urmare si de cate una suta de mii parechi de bracia romanesci, chiamate la arme in momentele actiuniloru bellice; mai in scurtu, vomu sci se damu cá totu-deauna, tributulu din avere si celu de sange, a carui valóre Maiestatea Sa si junele cesare Rudolfu o voru sci apretiá cu atatu mai virtosu, cu catu suntu in memoria prospeta suvenirile dela 1848/9, apoi Magenta, Solferino, Custozza, campiile Boemiei, pe unde au cursu sangele romanescu in vali si torrente.

Metropolitii au fostu invitati de mai inainte cu tóta reverenti'a si rogati, cá se binevolésca a partecipá la acésta conferentia; déra preasantiile condusi de unu tactu finu, póte si de alte consideratiuni inalte, au declinatu acea onóre data si au absentatu.

Demnitatea cu care a decursu siedenti'a a II-a cea decisiva, a fostu de natura de a insufiá respectu la ori-cine. Cei pucini, carii au cadiutu si astadata cu optniunile loru, se potu consolá prea bine cu sublim'a sententia:

Victrix causa diis placuit, et victa Catoni.

Onóre acelora, carii dupa-ce -si aparara opiniunile loru cu barbatia, fusera si capabili de a se subordiná vederiloru maioritatiei, care vrea viétia autonóma pe aceleasi fundamente ale statului si inlaintrulu lui, nu spre debilitarea, ci spre consolidarea aceluiasi.

3|15 Maiu 1875.

Junimea studiósa din Blasiu, cu tóta impedecarea (!) inca tempuriu din partea mai mariloru pentru serbarea dilei splendide de 3|15 Maiu cu conductu cu tortie, punerea transparenteloru in ferestrele edificiului gimnasiale, vorbiri despre insemnatatea dilei, scóterea standarteloru nationali: totusi acelu semtiu Traianicu, care dupa tóte aceste incepù a se infocá si mai tare, le incuragiá intru atata animele loru adeveratu romanesci, incatu chiaru pre neasceptate pusera Blasiulu in uimire la 8 óre in presér'a dilei insemnate.

Intrunindu-se in edificiulu gimnasiale, numai deodata se audi band'a opidana preintre strigatele de mai multe ori „se traiésca adeveratii barbati ai natiunei rom." dupa care esi junimea stud. in ordines cea mai buna, condusa de lumin'a tortieloru si dóue standarte nationale pana sub ferestrele marelui barbatu alu natiunei rom. Timoteu Ciparíu — unde erupse de mai multe ori in „se traiésca parentele literaturei rom. T. C.", intonandu corulu vocale alu studentiloru imnulu nationale: „Multu e dulce si frumósa limb'a ce-o vorbimu," strigara cu totii „se-lu vedemu, se-lu vedemu!" Voindu unulu dintre studenti a-i gratulá la diu'a onomasteca in numele intregei junime —, Marele barbatu de si morbosu, totusi si aratá semtiementele sale, ca-ci se aratá pre unu momentu intru-un'a dintre ferestrele locuintiei sale — multiumendule pentru aducerea amente. — De aci se indreptá junimea stud. intonandu imnulu: „Descóptate romane" catra locuinti'a Rdss. d. Ioanu Antonelli, directorele gimnasiului, — unde din nou erupsera cu totii in „se traiésca" si „se-lu vedemu" dupa cari aratandu-se — Octaviu Bonfiniu stud. de cl. VIII-a i tienù una vorbire acomodata in numele jun. stud., la care Rdss. d. Ioanu Antonelli i respunse prin

vre-o cateva cuvente aratandu, cumu ajunsera vechii romani la marire si gloria, si le multiemi pentru onórea ce-i facura, dupa care strigara „se traiésca conducatoriulu gimnasiului Ioanu Antonelli!“ Acumu se indrépta jun. studiósa condusa de lumin'a tortieloru si a standarteloru catra besericʼa catedrale si inaintea acestei'a Basiliu Dumbrava si Basiliu Siuteu, ambii stud. din cl. VIII-a, tienura cate una vorbire, aratandu fasele, prin care a trecutu poporulu rom. pana la anulu 1848 dupa cari intonandu chorulu vocale imnulu „Veacuri triste 'ntunecóse“ si band'a marsiulu lui Mihaiu eroulu — se imprastiara, acceptandu reversatulu dilei de 3/15 Maiu. Seminariulu archid. erá pomposu illuminatu. La 3 óre demaneti'a vreo-cativa dintre studenti insociti de band'a dusera standartulu si -lu implantara in pétr'a suferintieloru, care e in campulu numitu alu „Libertatei“ Dumnedieu inca -si aduse amente, ca diu'a de 3/15 Maiu este de cea mai mare insemnatate pentru poporulu romanu, ca-ce erá un'a di frumósa, un'a di serina. La 3/4 pre 9 óre campan'a cea mare dela catedrale anuncia diu'a de 3/15 Maiu, candu jun. stud. alérga cu una pietate santa, spre a ascultá cultulu divinu — ér' dupa finire se indreptá condusa de flamure nationale catra campulu libertatei, unde, dupa ce preutulu din Coslariu O. D. Ioanu Handrea fini rogatiunea pentru martirii din anulu 1848, Aritonu Migi'a stud. de cl. VIII se sui pre pétra si tienú una vorbire, in care aratá suferintiele poporului rom. pana la 1848 —, aratá insemnatatea dilei de 3/15 Maiu si a petrei pre care vorbesce. — Intru acea vreo cativa studenti — dupa finire — jocara romanulu — dupa care intonandu chorulu vocale imnulu „Deseóptate romane“ incepú band'a unu marsiu nationale si intregu publiculu se imprascié pre acasa. Astfeliu se fini serbarea dilei de 3/15 Maiu, care este cea mai sublima si mai incantatória di pentru poporulu romanu si pre care se nu o damu uitarei nice odata, ca nu va incetá in eternu a curge sange romanescu prin vinele natiunei romane, asia ne divina Jove. —

Maialulu si petrecerea cu saltu se amaná pana in 22 Maiu st. n.

Blasiu 16 Maiu 1875.

Romulu Orbeanu.

Ungurii Ciangai din Moldov'a

(Capetu.)

Ciangaii venetici in Moldov'a si asiediati acolo in epoce diverse, precum arata documentele, bunaóra cá si sasii in Transilvani'a, in respectu religiosu au statu totu-deauna sub omnipotentea protectiune a papei dela Rom'a, care va se dica, sub protectiunea staturiloru rom. catholice, si mai de aprópe sub cea austriaca. Amu potó numerá casuri destule chiaru si din cei 50 de ani mai deincóce, in care consulatulu austriacu facea din tóte nimicurile cestiuni diplomatice. Din acestea cause pre catu au fostu metropolitulu neuitatulu Beniaminu-Costache (1803—1843), casatoriile amestecate si trecerile dela ritulu latinu la celu grecescu le ingreuná in moduri diverse, numai cá se se evite conflictele. Éra astadi?

Vedeti constitutiunea Romaniei: Libertate absoluta pentru tóte confessiunile si riturile christiane, si libertate deplina pentru toti individii de rituri christiane de a se asiediá in Romani'a, a-si cumpará mosiii, a exercitá orce professiune honesta.

Este minciuna colossala, ca romanii, ca guberniulu si legislatiunea Romaniei ar' obligá, constringe, silí pe cineva, cá se invetie limb'a nóstra. Catholicii, protestantii si tóte sinagogele evreiloru invétia in limb'a in care le place loru; éra pe a nóstra o invétia cine vrea. Déra o invétia? Firesce, de buna voia fia-care in interessulu seu bine intielesu, cá se se póta intielége in affacerile sale cu milióanele de romani. Cine silesce pe sasii si pe maghiarii din Transilvani'a, cá se invetie romanesce? Nimeni, decatu numai interessulu loru. Strainii in Moldov'a mai au si acelu folosu fórte mare dela limb'a nóstra, ca ei cu ajutoriulu acesteia invétia cu statu mai usioru limb'a francesa si pe cea italiana, de care ambe au mare trebuintia in resaritu. Déra ciangaii ce se faca cu limb'a loru in resaritu si in tóta lumea? Se móra de fóme si de golatate.

Se inchiamu. Agitarea cestiunei ciangailoru -si are scopurile sale politice aleptate mai insusu. Romanii se voru sci apará la tempulu seu; éra inemicii loru nu voru fi in stare se scótia in faci'a Europei nici una lege, decretu, dispositiune, mesura, care s'ar' fi luatu vreodata in Moldov'a in contra ciangailoru, precum s'au luatu in Transilvani'a si Ungari'a de nenumerate ori in contra romaniloru.

Regele Sigismundu a decretatu si cerutu dela Conciliu binecuventare cá se extermine pe toti valachii de pe faci'a pamentului.

Acelasiu atentatu se decretase de catra diet'a Transilvaniei cea calvinésca in an. 1602 (Wolfg: Bethlen Hist:).

Natiunea si religiunea romana se declara de suferita numai pana la buna placere a principelui si a dietei (Aprob: Const:).

Romanulu se póta fi spendiuratu, déca trei insi voru marturisí in contra lui (art. 4 1554).

Arme, arcu, pusca, lance, tolba (pharetra), se nu póta portá (art. de 1600, 1620, 1632).

Valachiloru li se opresce tienerea de cai si amblarea calare (art. 9 de 23 Aprile 1638).

Protopopii romanesci se -si pérda viéti'a, déca voru despartí casatorii asia cumu nu voiá calvinii (art. 13 de 1651).

Valachii tierani se nu cutedie a se imbracá in vestimentu de panura cumparata din tergu (Vestes ex parma art. 5 de 1650).

Protopopii si preutii se nu cutedie a *furisí* (art. 1 1665).

Episcopii se nu cutedie a hirotoní preuti dintre filii romaniloru nenobili, sub perderea demnitatiei loru (art. 5. 1643).

Asia déra pana si potestatea episcopésca de a hirotoní preuti erá rapita prin calvini.

Valachiloru cati au fostu siliti a trece la calvinia, li se dá episcopu calvinescu si li se amerintia cu pedepse grele, déca nu se voru supune lui (art. 13 de 1568).

Dupa ce morise episcopulu calvinescu alu romaniloru calviniti, li se permitte prin lege, cá se -si aléga altulu, ca-ci cum se vede, inca nu venise tempulu de a-i incorporá la diecesea calviniloru de nationalitate maghiara (art. 5 de 21 Aprile 1577).

Apoi se te mai miri, déca in Transilvani'a suntu preste una suta de mii romani maghiarisati.

In fine romanii ajunsera sub Apafy, cá se -si védia assasinatu pe metropolitulu loru Sava de catra calvini, dupa care urmara cativa episcopi, care otravitu, care exilatu, care tramisu la monastire. Din tóte acestea ciangaii n'au patitu niciodata nimicu, ci tocma din contra, la mai multe ocasiuni boierii 'iau crutiatu si aparatu mai multu de catu pe romani; numai rusii inpuscara din ei candu au rebellatu in contra recrutatiunei in a. 1831.

Brasiovu in 13/25 Maiu 1875.

Eri in 24 Maiu diet'a Ungariei s'a inchisu prin unu discursu de tronu, cetitu in numele regelui de catra ministrulu-presiedinte Wenkheim. Va se dica, dupa o activitate de trei ani de dile a corpuriloru legiuitórie ale patriei maghiare li s'a datu absolutoriu, spre a fi in curendu inlocuite prin alte cu poteri nóue sóu reinnoite. Ar' fi la locu si chiaru si la tempu potrivitu se facemu o scurta revista asupr'a activitatii de trei ani a parintiloru patriei maghiare, inse spre acést'a, o marturisimu sinceru, ne lipesce tóta dispositiunea si placerea. Legile si institutiunile intrate in viétia in acestu restempu suntu nesce creatiuni maiestrite, ce tindu la intarirea per fas et nefas a unei rase de ómeni si la stabilirea sóu chiaru nimicirea celorulalte popóre de altu neamu si de alta limba. Cunóscemu cu multu mai bine aceste producte ale prudintiei si inganfarii unguresci, decatu cá se mai avemu necessitate a le recapitulá si improspetá. Cu tóte aceste inse nu va strica, din care le privescu domnii din Olimpulu pestanu. Discursulu asiá numitu „de tronu,“ face o scurta recensiune a activitatii corpuriloru legiuitórie, desvoltate in restempu de trei ani de dile, si dice intre altele, ca nu s'au potutu resólve tóte cestiunile, cate s'au proiectatu la deschiderea sessiunii; caus'a impedecatória au fostu mai cu seama calamitatile economice-financiari. Cu tóte aceste inse, asiá continua, si in decursulu acestei sessiuni s'au luatu multe mesure si dispositiuni intru asecurarea intregitatii statului si intru promóverea si inflorirea starii materiali si spirituali a civiloru statului. Despre honvedi inca spune, ca suntu unu factoru insemnatu, pre care statulu se póte totu-déun'a basá cu securitate. In fine inse recunósce, ca ceea ce s'a facutu este inca prea pucinu facia de cele ce mai suntu inca de facutu. Nóu'a camera va avé deci grele probleme de resolvitu si mari detorintie de implinitu, inse nóue ne place a crede, ca déca nóuele corpuri legiuitórie voru continuá totu pre calea batucita de pana acum, cu greu voru poté ajunge la limanu. De altmintrelea Dumnedieu se ajute dreptatii si adeverului.

Cu inchiderea dietei s'a deschisu campani'a electorale. Nu preste multu alegerile se voru intinde preste tóta tiér'a, spre a compune de nou disolvat'a masina legislatória in Budapest'a.

Inse in mediuloculu aceloru alegeri poporulu romanu din Transilvani'a va avé se observe cu sanctitate conclusele conferintiei generali, ce s'a tienutu Domineca in 11/23 Maiu in Sibiiu.

Din Romani'a ne aduce „Pressa“ scirea, ca d. N. Calimachi-Catargi este numitu agentu la Parisu in locuiu ce erá vacantu. Acésta numire este din cele mai fericite, dice „Pr.“, si suntemu siguri, ca toti o voru apretiá cá noi. D. Calimachi-Catargi a fostu deja ministru de esterne, si prin cunoscintiele sale de ómeni si de lucruri, prin tactulu seu, prin lealitatea si patriotismulu seu luminatu, a datu totu-deaun'a probe de unu adeveratu omu de statu.

Numirea sa cá aginte alu Romaniei la Parisu nu póte de catu se reproduca cele mai escelente efecte pentru interessele si bunele relatiuni ale ambeloru state. Noi apretiamu cu atatu mai multu ajungerea acestei tiente, ca tienemu multu la sprijinulu si amiciciu unei tieri cá Franci'a, si voimu cá se le consolidamu, nu prin vorbe si declamatiuni, ci prin fapte positive si legaturi reale.

Dupa „Le Constitutionel“ din Franci'a dela 16 Maiu reproduce „Press'a“ urmatoriulu articulu asupra situatiunei Romaniei:

„Pe candu la Sudulu Turciei regatulu Greciei se familiarisézа asia de anevoe cu institutiunile parlamentare si strabate in acestu momentu o crisa, careia nu-i lipesce gravitatea, la nordulu imperiului otomanu, Romani'a practica cu successu si in profitulu principieloru conservatóre, regimulu constitutionalu.

Alegerile generale, cari se terminara, au datu o imensa maioritate partitului ordinei. Totulu face a se prevedé, ca nóu'a camera va merge pe urmele vechiei camere a deputatiloru alesi in 1872, care a adusu mari servicii, ajutandu, cu intielepciune si inteligintia, actiunea gurernului printiaru, care inse n'a incetatu de a luá initiativ'a totororu reformeloru luminate. Romani'a, prin istori'a sa, prin originea populatiuniloru sale, cá si prin faptele politicei contimporane, tiene esentialmente de ras'a latina si in particularu de Franci'a. Institutiunile sale ne incredintiéza despre acést'a.

Justitii'a bazata pe codulu francesu, e destribuita cu o echitate egala pentru toti. Reprimerea severa a abusuriloru si grabnic'a reparatiune a erroriloru de jurisprudentia, remasitie ale tempului trecutu, au pusu deja magistratur'a romana, in cea mai mare parte, pe aceeasi linia cá magistraturele tieriloru celoru mai inaintate din Europ'a. Institutiunea publica a avutu partea sa larga printe reformele facute. Dóue universitati s'au creatu, la

Bucuresci si Iassi, licee s'au stabilitu in orasiele de a dóu'a mana, pe candu scólele primare, fundate prin tóte comunele rurale, au desceptatu in modu puternicu si au intaritu sentimentulu nationalu si iubirea de munca.

Organisarea armatei a venitu se complecteze acésta educatiune a natiunei. Romani'a posede adi o armata regulata si permanenta in giurulu careia se grupéza armat'a teritoriale si militiile; tóte comandate de oficieri esiti de prin scóle speciale si din cadrele armatei regulate. Multiamita acestei organisatiuni, Romani'a e in stare a-si apera drepturile sale in independenti'a pe care o datoresce mariloru poteri crestine, si de a se mantiné cá statu neutru, dupa esemplulu Belgiei si alu Elvetiei.

Unu spiritu mare de ordine si de economia s'a adusu in tóte ramurile administratiunei. Buna intrebuintiare a baniloru publici este tipul'a Statelor noue; Greci'a din nenorocire n'a sciutu s'o evite. Romani'a din contra s'a petrunsu mai bine de necessitatea de a restringe cheltuielile sale la strictulu necessaru si de a indeplini angajamentele sale financiare cu acea punctualitate, care consolidéza creditulu natiuniloru cá si alu individiloru. Sistemulu cailoru de comunicatiune s'a desvoltatu in proportiuni mari. Romani'a poseda adi 1500 kilometri de drumuri de feru, unu mare numeru de cai pentru comunicatiunea mare si mica, o retiea telegrafica ce imbraciséza intregulu teritoriu. Serviciu posteloru este din cele mai bine organisate, si acum de curendu Romani'a a participatu la congressulu din Bern'a, spre a aderá la uniunea generala a posteloru.

Acest'a este totalulu reformeloru seversite subt domni'a principiului Carolu I, cu concursulu ómeniloru pe ordine, cari au departatu, cu o obstinatiune laudabile, politic'a turburatoriloru, ale caroru proiecte ambitióse amenintiau se creeze Romaniei conflicte redutabile cu vecinii sei. Éte déra unu adeveratu actu de intieleptiune din partea alegatoriloru romani, ca au incredintiatu din nou prin voturile loru aprópe unanime, destinele patriei loru unoru ómeni luminati, cari au carmuit'o de cati-va ani."

Sinodulu archidiecesanu gr. or.

Din Siedinti'a IX.

(dela 29 Aprile v.)

Siedinti'a se deschide la 9 óre a. m.

Presidiulu presentéza unu actu alu fiscalului cons. Dr. I. Borci'a, prin care se transpune avere testata de reposatulu archiepiscopu si metropolitu Andreiu la consistoriulu arch.

Se decide, cá actulu acest'a fiindu pentru importanti'a sea urgentu se se puna in decursulu acestei siedintie mai antaiu la ordinea dilei.

Dep. Macelariu face urmatórea interpelatiune:

„Are on. presidiu scire si cunoscintia, ca dela punerea sêu intrarea in viétia a Statutului org. s'au denumitu din partea V. consistoriu cá senatu strensu besericescu protopopi fara escrierea de consursu si inca individi mai fara nice o pregatire teoretica, abiá cu classele normali, pre candu din contra alegerea de ppopu alu tractului Mercurei, care e a 3 si care s'a facutu cu observarea toturoru formalitatiloru prescrise de statutulu org. inca nice pana in diu'a de adi nu e nice aprobata nice anulata.

„Mai departe:

„Are on. presidiu scire si cunoscintia, ca la impartirea ajutoriului de statu de 24,000 fl. s'ar' fi comisu unele anomalie, — cá se nu dicu incorrectitati — anomalii, cari ajungundu la cunoscinti'a mai inaltelor locuri ar' poté usioru se traga dupa sine insusi sistarea acestui mare beneficiu si anume:

ca la mai multi din cei considerati li s'au datu pentru sumele cuitate cate o biblia sêu alte carti:

ca intre cei considerati aparu P. archimandritu si toti domnii asessori besericesci cu cate 2 sute fl., ca in conspectulu despre impartirea ajutoriului din cestiune apare P. prot. S. Cupsi'a odata cá ppopu cu 200 fl. si érasi cá preutu cu 100 fl.;

ca totu in conspectulu din anulu trecutu ocuru mai multe positiuni fictive, — in celu mai strensu intielesu alu cuventului;

ca la unii preuti li s'au acordatu si esolvitu ajutórie cu total'a ocolire a respectiviloru ppopi sêu administratori ppesci etc. —

„Déca on. presidiu are scire despre tóte aceste, mi permitu a interpelá:

„Ca are onoratu Acel'asi de cugetu a face dispositiunile necessarii, cá anomalii de natur'a celoru premise se nu se mai intample si in specie, cá ajutoriulu dela statu se se impartiésca in deplin'a conglasuire cu prea inalt'a resolutiune din 1864?"

Presidiulu dechiara, ca nu póte dá deslusiri la punctele interpelatiunei, privindu acestea mai multu pre fostulu presidiu consit. de catu pre Exc. S'a, care n'a datu preste atari reclame in decursulu scurtei Sale pastoriri de pana acum; promite inse, ca va fi de aici inainte exactu in officiulu seu.

Cu acestu respunsu interpelatoriulu e multiamitu.

Dep. Pope'a, cá fostu presidiu interimalu, accentuandu gravitatea invinuriloru din interpelatiunea de susu, respunse ca n'are cunoscintia se se fi denumitu dela intrare in viétia a statutului org. vre-unu ppresbiteru; mai departe, ca assessoriloru s'a datu sub titlu de cuartiru 200 fl., cesa ce s'a introdusu inca pre tempulu candu traiá metropolitulu Andreiu.

Dep. Diamandi Manole face urmatórea interpdlatiune:

„Comun'a Resnovu din ppiatulu Brasiului s'a sistemisatu cá comuna de prim'a classa cu dóue parochii; fiindu un'a dintre aceste parochii vacanta ppulu de atunci in contielegere cu comitetulu parochialu a escrisu concursu pentru ocuparea postului vacantu, precisundu-se si conditiunile de cualificatiune, intre cari in sensulu concluseloru sinodali se afla si acea recerintia cá petentii pentru acést'a parochia fiindu de clas'a I se fia absolvitu 8 classe gimnasiali.

„Unulu dintre petenti neintrunindu recerintiele legali a cerutu dela Ven. consistoriu cá se i se concéda a petitiuná la mentiunat'a parochia; —

„Acést'a concessiune i s'a datu, prin ce dupa parerea mea s'a calcatu legea si s'a produsu in comun'a respectiva multime de nerenduieli si iritatiuni; —

„Facundu-se alegerea de parochu, fara cá se fia primitu in candidatiune si petentulu necualificatu si alegundu-se dintre candidati unulu provediutu cu recerintiele legali, partit'a celui neprimitu in candidatiune a protestatu in contra actului de alegere;

„Asternandu-se actulu Ven. consistoriu arch. spre intarire, cestiunea nu s'a resolvitu in restempu de 7—8 luni; dupa decurgerea acestui tempu alegerea nu s'a intaritu, ci s'a esmisu, d-lu ppu I-iu alu Brasiovului de comissariu pentru cercetare in causa.

„Infacisiendu-se acest'a in faci'a locului si tienendu sinodu paroch. dupa informatiunea ce amu, acestu sinodu spre delaturarea neintielegeriloru a decisu, cá alegerea facuta se se desfintieze si se se procéda la alegere nóua; —

„Nu-mi e cunoscutu ce va fi referatu D-lu comissariu const., siguru este, ca fara considerare la concluseluu sinodului par., V. consistoriu a intaritu alegerea cea dintaiu.

„Acésta procedere a produsu o iritatiune nespusa in comun'a Resnovu, unde pana ací domnia armoni'a cea mai buna intre parochieni.

„Astfelu standu lucrulu -mi iau voia a face urmatórea interpelatiune:

a) cu ce justifica V. consistoriu admiterea unui candidatu necualificatu la un'a parochia de I classa, cata vreme erau destui candidati cualificati dupa lege?

b) ce pasi are de cugetu a face Ven. consistoriu pentru cá se inceteze turburarile si nelinisc ea escata in comun'a Resnovu?"

Presidiulu dechiara, ca nu este in positiune a dá deslusiri la acést'a interpelatiune, scie inse, ca dela o comuna a venitu o reclama in privinti'a deplinirei parochiei; actele si le-a reservatu pentru a se informá bine si a dispune apoi cele de lipsa.

Dep. N. Pope'a asigura sinodulu, ca ce se atinge de casulu din interpelatiune, consistoriulu a observatu rigórea canóneloru bes. si a purcesu conformu statutului organicu. Concessiunea s'a datu concurentelui pre bas'a regulamentului pentru regularea parochieloru din an. 1874, éra ce privesce intarirea, s'a consideratu celu cualificatu reieptandu-se celu necualificatu.

Interpelatoriulu nu este multiamitu cu respunsulu primitu. (Va urmá).

Din comitatulu Clusiului

16 Maiu 1875.

Multu St. D-le Redactoru!

Asia e! dela fratii maghiari romanulu nu are de a astepta cevasiu, — acést'a au documentatu-o destuli cu tóte ocasiunile; celu care catusiu de pucinu le mai crede loru in politica, — acela nu e demnu de a se numi romanu.

De comunu este cunoscutu, ca la officiolatulu comitatului Clusiu pene acuma amu avutu de referentu unu singuru romanu in persón'a d-lui Dr. Isacu Aurelu, care cu demnitatea si aptitudinea sa si-au portatu officiulu in unu decursu de trei ani cá primulu vice-notariu cu deplina indestulire a totuloru partiteloru si locuitoriloru din comitatulu Clusiului. — De comunu se vorbesce, ca spiritulu officiolatului respectivu a fostu d-lu Dr. Isacu Aurelu. — Densulu a fostu acela, care a satisfacutu referadeloru celoru mai grele si mai delicate! — Densulu s'a bucuratu insintea toturoru locuitoriloru din comitatu, de o popularitate nemarginita! —

Inse ce se vedi! In 19 Aprile per acclamationem alegundusse de vice-comite comitatensu fostulu pene atunci notariulu supremu d. Nicolau Gyarmaty, alu carui postu devenindu vacantu, s'a pasitu la alegerea notariului supremu; — la care postu au fostu numai doi competenti Dr. Isacu Aurelu, — si unu copilandru Bonis dein Siopteriu, — care ne sorvindu nici una data, — si avendu o capacitate multu marginita, de si la tóte statiunile de notariu comunale devenite vacante in totu locutu competá, — cu tóte cortescheadesirile lui nicairi nu iau successu a fi alesu de atari: — totusiu ací, la comand'a celoru dela carma, — si cu resolut'a activitate a dloru conti, — cari ambi nu potu suferí pe romanu, — de notariu supremu s'a alesu copilandrulu Bonis cu 65 voturi, in contra d-lui Dr. Isacu Aurelu, care au capetatu 61 de voturi — din care causa d-lu Dr. Isacu aflandusse vatematu in ambitiunea s'a cu cea mai firma resolutiune si abnegare de sene a abdisu de postulu ce pene atunci'a l'a ocupatu, — si astfelu de acto se afla concipientu la unu dnu advocatu in Clusiu. — De aceste numai, avemu se asteptamu dela maghiari.

Ce se tiene de demn'a, apt'a si stimat'a persóna a d-lui Dr. Isacu Aurelu, prin acesa ca nu a fostu alesu, — si ca cu 61 contra la 65 voturi a cadiutu, nimica n'a perdutu, — ci din contra numai a castigatu, ca-ce intru adeveru in interessulu seu si alu familiei sale „hoc fecisse debuisse pridem; — inse prin abdicerea d-sale a perdutu totu sufletulu de rommanu din comitatulu Clusiului, — si inca si altii apasati si neindreptatiti din acestu comitatu, — ba ce e mai multu, in genere a perdutu administratiunea publica!" —

Desici incolo caderea, — respective nealegerea d-lui Dr. Isacu Aurelu de notariu supremu in comitatulu Clusiului, corespondintele dice, ca se póte ascrie mai multu clubului romanu din Clusiu, — imputandui, cá cum si in caus'a nationale ar' fi ademenitu de antagoni. — Noi trecemu preste aceste póte preconcepte prepusuri, ca-ce prin atitudinea, ce o va fi datu clubulu in conferinti'a din 23/5 din Sibiiu, voru esí ele la lumina, nu cá prepusuri, ci cá credentia politica. — Er' reflectsiunile asupra portarii d. s. m. Petru Nemesiu, facia cu reversulu si intrarea d-sale in dieta, si au aflatu infundatur'a in alegerea d-sale de notariu publicu in comitatulu Albei-Iulie. Subscrierea corespondintii e:

Unu romanu intru adeveru devotatu causeloru nationali romane.

LATINII.

(Capetu.)

Trecut'au acei timpi candu unu poporu credea, ca nu póte trai de catu intiudiendu-se prin cucerire in tierele straine si dominandu peste natiuni inamice. Aru fi imposibile a reinvia astadi vechiulu imperiu alu Romei in Europa, vechiulu imperiu alu Spaniei in America. Francia, care porniea uadiniora a supune Italia cu Ludoviciu XII si cu Carolu VIII, s'a dusu in dilele nóstre se-si verse nobilulu si sange spre a o libera la Solferino si la Magenta.

Spania, care a posedatu Neapolulu, Sicilia, Sardinia si Milanulu, aclama triumfurile acestoru cetati si considera emanciparea loru cá titluri de gloria pentru densa.

Nu este unu singuru omu in Spania, care se nu condamne si se nu blasteme temerarulu proiectu ce parea ca marturisesce Filipu II d'a suprime Francia, si nu este nimeni in Francia, care se nu condamne si se nu blasteme temerarulu proiectu ce avù Napoleon I d'a robi Spania.

Natiunile inamice ieri suntu amice adi, si cele amice adi voru fi sorori mane. Déca dolmenulu celticu le-a unitu in aceleasi origini, déca religiunea romana le-a supusu aceluiasi jugu, déca biseric'a catolica le-a deschisu in cea-l-alta viéta aceleasi sperantie, déca popórele germane au reimprospetatu si reintaritu vechiulu loru sange latinu, déca campiele catalaunice le-au vediutu luptandu impreuna contra bieiului lui Dumnedieu care se numiea Atila; déca in virfulu colonieloru loru se inflantiara d'uadata castele feudale, déru si la base se intinsera libertatile municipale; déca amu amestecatu insemnele nóstre in cruciatele pentru cucerirea Ierusalimului, cá si pentru cucerirea Toledei, Almeriei, Maiorcei; déa'amu primitu ungerea pontificiloru intr'unu secolu si 'ntr'altulu ne-amu emancipatu politicesce de densii; déca ordine monarchice, choruri d'artisti, regi absoluti si ideele filosofiei, cá si tempestele revolutiunii moderne, au trecutu prin istori'a nóstra, **nimeni** nu ne póte opri cá, uniti in acelasi spiritu si in acelesasi institutiuni se nu ne unimu intr'ua federatiune, care va succede cu demnitate Greciei antice.

Fi-va óre cu putentia se nu ne amintimu aceste dile sante si se nu le putemu reinvia in timpulu nostru, cu conditiunile proprie culturei moderne si cu progresele demne de acestu timpu? La pólele Parnasului, acestui munte auritu de sóre si consacratu prin inspiratiune; la murmurulu fontanei din Castalia, unde poetii si potolian setea; in templulu radicatu de Dorieni dieului poiesiei si alu luminei, pitonisei, lenga altarulu pe care schinteia flacar'a sacrificiului, aprópe d'acea gura misteriósa, care exhala vapori vulcanici, pe tripedulu d'auru cu templele coronate de flori in midilocului armoniei lireloru si a strofeloru cantate de choruri pitonisa asverlia din buselei agitate de beti'a ideeloru exametrele, cari cadeau cá nesce legi peste popórele de artisti si invetia se lupte si se móra pentru libertate si pentru patria pe eroii de la Maratone si de la Salamina, cari alergau la lupta, securi, cá voru gasi in pamentu un coróna de lauru si in istoria unu nume nemuritoriu.

Amintimu anca campiele Olimpului, procesiunile in cari Grecii mergeau imbracati in albele loru tunice de inu si cu fruntea cinsa de vervina sacra, avendu in capu pe preoti cu victimele si cu ofrandele; legiunile d'atleti, juni, frumosi, goli, cu laurea d'auru in mana si cu casc'a sculptata in capu; cavalerii, cari alergau pe cursieri nedomoliti, fara frene si zabale, catre tient'a dorita; jocurile, in cari virginile grece se leganau la echoulu cantariloru cá bobocii infloriti la sarutarea zefiriloru; padurea sacra, ale carei ramure murmurau stantie seu sentintiele vechieloru oracole, statuele lui Phidias in seninetatea loru nemuritória, odele lui Pindaru, recitate cá unu cantecu, cartile lui Erodotu, cirtile multimii si consacrate museloru, discursurile lui Lysias, cari evoca umbrele vechiloru eroi, pe candu in virfulu Olimpului dieii superiori se desfetau in nemuritoriulu loru repausu, si cei inferiori in jocurile si exercitiele loru gimnastice, toti ascunsi priviriloru muritoriloru de albii nouri, pe cari Orele 'i pazia si pe cari divin'a Iris ii desemna cu stralucitórele'i colori variate, pamentulu si cerulu, consacrate la cultulu frumosului artei si uniti in armonii fara sfirsitu.

Tóta acésta poesia, tóte aceste rituri, tóte aceste credintie s'au risipitu, au peritu. Lungi secoli, mari revolutiuni modificari profunde au schimbatu statu puterea dieului-natura, care se perdea in nourii Olimpului, catu si servitudinea robului, care gemea in absurile Ergastulei.

Dieulu-spiritu a detronatu pe dieulunatura. Principiulu egalitatii a omoritu vechia casta; dreptulu omului s'a pusu d'asupra cotropitórei autoritati a statului. Tóte aceste mari transformari, departe d'a contraria unionea raseloru latine, o inlesnescu. Amfictionatulu, care aru esi din institutunile nóstre democratice, aru avé puteri superiore celui grecescu, care fù mai multu religiosu de catu politicu si nu putù constitui nu puternica unitate de dreptu, pentru ca 'i lipsiau universalele nóstre notiuni de justitia si profundulu nostru simtiementu de libertate.

Noi, cei de adi, n'amu mai admite unu Filipu, cum facura ei in adunarile de la Delphi, pentru ca credemu, ca prim'a conditiune de intielegere si d'armonia intre popórele latine consiste in libertate si dupa propria-le vointia, republici liberale si democratice.

Ce di norocita in istoria, candu popórele luminei si artei, popórele revelatóre si inventatóre prin escelintia, cari au in spiritulu loru ideele universale si pe buze verbulu divinu alu idealului, asiediate pe malurile Mediteranei, cari au fostu scól'a eterna a culturei umane, voru inchide periód'a revolutiuniloru. daschidiendu cu totulu sufletulu loru justitiei, societatea loru dreptului, pentru a funda un republica latina, cea mai mare ce au vediutu secolii si cea mai apta d'a lumina consciinti'a si a 'nfrumusetia planet'a nostra.

Emilio Castelar.

Noutati diverse.

„Colonistii din Secuime

se facu atenti, cumca terminulu pentru presentarea actiuniloru de rescomperare espira in **6** Iuniu a. c.

Dupa espirarea acestui terminu, acela, cari pene atunci **nu se voru impacá** séu nu-si voru **presentá** actiunile la tribunalu, voru **fi scosi din mosii** pentru totu-desun'a."

† Aronu Bordanu, bravulu parochu romanu dela Coman'a inferiora, districtulu Fagarasiului, dupa unu morbu violentu de 5 dile — aprindere de plumani la 15 Maiu st. n. a adormitu in Domnulu in etate de 37 ani, lasandu in profundu doliu pre una consorta, cu carea abié a vietuitu 8 ani si una orfana de 6 ani.

Fericitulu repausatu in calitate de asesoru alu scaunului, alu forului matrimoniale de I-a instantia, de membru alu senatului scolasticu confessionale si de notariu vicariale a lucratu cu multu zelu, a aratatu multa petrundere, laudabila energia si frumóse talente.

Durere! ne indurat'a mórte prea curundu l'au smulsu din sinulu familiei, confratiloru, amiciloru, cunoscutiloru si alu poporeniloru sei!

In 17 Maiu fù petrecutu la eternulu repausu.

Fia-i tierin'a usióra! —

† Iacobu Micu, zelosulu parochu romanu alu Sevestreniloru, in districtulu Fagarasiului, a incetatu a mai fi in chorulu celoru vii, la 8 Apr. st. n. in etate de 35 ani, dupa trei ani a-i preutiei sale.

Virtutile si modestí'a repausatului in Domnulu au fostu de modelu toturoru celoru ce -lu au cunoscutu.

Immormentarea defunctului se a intemplatu in 10 Aprile, fiendu plansu de poporenii sei.

Fia-i tierin'a usióra!

Danesiu, Marti in 15 Aprile an. c. s'au tienutu examenele publice in comun'a nóstra cu dóue classe populari si mai antaiu cu cl. II-'a si invetiatoriulu prim. I. Banciu. Cas'a, mai vertosu frunt'ariulu classei eră artificiosu decoratu. Unu vulturu, unu globu pamentescu, o cruce, o angira, tóte cu inscriptiune in litere artificióse inchipuindu cu inscrierea: Dómne ajuta natiei romane! cea ce au surprinsu multu intru adevaru, ca d. invet. se dovedí a fi pelunga invetiatoriu si artistu.

Respunsurile eleviloru si ale eleveloru cele surprindiatóre, mai cu seama, din Geografia, traducerile din limb'a germana si computulu cu mesurile metrice au fostu eminente, recunoscintia d. invet. pr, Ioanne Banciu, cea mai destinsa multiamire si lauda pentru sporiulu, nisuintiele si sacrificiale sale!

Protop. tract. Sigisióre, direct. localu, preutulu evangelicu cu correctorulu si alti individi evang. ambe comitete si unu publicu insemnatu fura martori laudei si recunoscientiei aratate d. invetiatoriu. Progres. d. Z. Medrea cu cl. I inca a indestulatu. fórte.

Bucuresci, 6 Maiu 1875. CEREMONIALULU pentru serbarea dilei de 10 Maiu 1875, aniversarea suirei pe tronu a Mariei Sale Carolu I, Domnu alu Romaniloru.

I. In diu'a de 10 Maiu, la reversatulu dioriloru, se voru trage 21 tunuri.

II. La 11 óre de demanetia va fi unu Te-Deum in tóta tiér'a, la care voru asistá tóte autoritatile locale, civile si militare.

III. Prefectii voru primi in resiedintiele districteloru felicitarile autoritatiloru si ale orasieniloru.

In acele resiedintie prefectii, in intielegere cu primariile si siefii garnisóneloru respective, voru regulá modulu serbarei acestei dile.

„Monit. Romaniei" despre mórtea m. Nifon:

„Luni, 5 Maiu, la ór'a 5 si diumetate dupa amesadi, a incetatu din viétia Inaltu Preasantu'a Sa Nifon archiepiscopu si metropolitu alu Ungro-Valachiei, exarhu alu plaiuriloru si Primatu alu Romaniei.

Inaltu P. S. S. s'a nascutu in Bucuresci la anulu 1797. Intratu in sant'a monastire Cernic'a la anulu 1809, unde a statu pana in anulu 1827, Februariu 1, candu s'a orinduitu economu alu santei episcopii Ramnicu, ér' de acolo, inaltiandusse la treapt'a de archimandritu, a trecutu in calitate de egumenu alu santei monastiri Cozi'a.

In anulu 1841, s'a numitu vicariu alu santei metropolii a Ungro-Valahiei si totu in acelasi anu a fostu radicatu la treapt'a de archiereu cu titlu Sevastia.

In anulu 1849, s'a randuitu carmuitoriu alu episcopiei Ramnicu.

In anulu 1849, a fostu orinduitu ocarmuitoriu alu santei metropolii, ér' in anulu 1850, a fostu alesu si intaritu metropolitu alu Ungro-Valahiei.

Programulu immormentarii Inaltu P. S. S. metropolitului-Primatu.

Mercuri 7 Maiu, la ór'a 9 demaneti'a va avé locu ceremoni'a funebra in beseric'a santei metropolii.

Mari'a S'a Domnitorulu va asiste la serviciulu funebru in sant'a metropolie. Voru fi presenti:

Domnii ministri; d-nii vice-presedinti si membri ai senatului afiati in capitala. Inaltele curti de casatiune si de compturi. Curtile si tribunalele, si tóte autoritatile administrative din capitala.

La ór'a 9 si diumetate, cortesiulu funebru va porni din curtea santei metropolii, cu urmatoriulu ceremonialu:

Unu escadronu de gendarmi va deschide marsiulu. Scólele. Clerulu dupa ordinea erarchica. Decoratiunile I. P. S. S. purtate pe perine de archimandriti si protosingheli. Chorulu vocalu alu besericeloru. Corpulu inaltu Prea Santiei Sale asiediatu pe scaunulu archipastoresc, care va fi escortatu pe o parte si alt'a de o compania de genie. Domnii ministri. Cas'a civila si militara a M. S. Domnului si inaltele corpuri ale statului. Chorulu vocalu alu seminariului si alu conservatoriului de musica. Trasurile de doliu ale Inaltului Prea Santiei Sale si trasur'a M. S. Domnului. Unu batalionu de vanatori. Unu regimentu de infanterie. Patru baterii de artilerie. Dóue escadróne de rosiori, care inchidu marsiu.

Dela pórt'a Santei metropolii si pana la barier'a Mogosioaei, voru fi insiruite pe ambele parti ale strateloru:

Compani'a de gendarmi pedestri; Batalionulu de pompieri, si dóue companii de sergenti de orasiu.

Dela ór'a 6 demaneati'a, clopotele dela tóte besericele din capitala voru suná necontenitu pana la sosirea cortegiului la bariera.

Immormentarea Inaltu Prea Santiei Sale se va face la monastirea Cernic'a.

Dela barier'a Mogosioai, corpulu va fi insocitu de d, prefectu de Ilfovu si escortatu de d. colonelu Polizu cu escadronu de calarasi alu judetiului.

Cursurile

la bursa in 25 Maiu 1875 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 29	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	8 „ 89	„ „
Augsburg	—	—	102 „ —	„ „
Londonu	—	—	111 „ 35	„ „
Imprumutulu nationalu		—	74 „ 60	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			70 „ 05	„ „
Obligatiunile rurale ungare			82 „ —	„ „
„ „ temesiane			79 „ 75	„ „
„ „ transilvane			78 „ 65	„ „
„ „ croato-slav.			82 „ —	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.